

HIẾN TẾ VÀ SỰ PHÂN CÁCH (Lv 1:1-6:7)

Một trong những câu hỏi trong cuộc sống là “Làm thế nào một dân không thánh thiện có thể đến với một với Thiên Chúa rất thánh?”

Ngay khởi đầu sách Lêvi chúng ta thấy TC đã đưa ra những điều khoản để dân của Ngài đến với Ngài khi thờ phượng. Cuốn sách này dạy cho dân Israen đã được cứu chuộc rằng phương thế đến với Chúa là bằng hy lễ và bước với Ngài bằng sự phân cách.

Có phải có một điều lạ kỳ là từ đáy lòng mỗi người luôn có một cảm thức có tội và cảm giác cần làm một cái gì đó để bảo đảm được tha tội hay chuộc lại lỗi lầm? Những người ngoại giáo mang hiến lễ tới dâng trên bàn thờ của những thần linh của họ vì họ nhận ra rằng họ không thể tự mình làm gì được với tội lỗi của mình. Họ phải chuộc lại lỗi lầm của mình. Các bà mẹ Ấn Độ ngày xưa ném con mình xuống sông Hằng để làm nguôi giận các thần linh. Người Anh khi cai trị Ấn Độ đã chấm dứt hủ tục này.

Người dân ngoại không thể nhìn xa hơn việc hiến tế. Khi chúng ta đọc về việc hiến tế trong cuốn sách này chúng ta sẽ thấy chúng chỉ là một mô thức, một kiểu mẫu thôi. Chúng hướng tới Hy Lễ Hoàn Hảo chuộc tội cho nhân loại trên núi Calvary. Tất cả những hiến tế trong cuốn sách này đều hướng tới Chiên Thiên Chúa, Đấng xoá tội trần gian (Ga 1:29).

Tội có thể được tha, nhưng cần phải lãnh hình phạt của nó. Lương bổng của tội là sự chết (Rm 6:23). Tội lỗi làm chúng ta không thể đến gần TC. Ngài quá tinh sạch để chấp nhận được sự ác. Nên sẽ không có sự thông giao giữa TC và người tội lỗi cho đến khi tội của họ được giải quyết; và chỉ có một cách giải quyết duy nhất đó là dâng hy lễ. “Không có máu đổ ra thì không có ơn tha thứ”(Dt 9:22).

Có năm loại lễ tế được diễn tả trong Sách Lêvi. TC muốn chúng ta hiểu về sự xấu xa của tội lỗi, vì thế Chúa đòi hỏi phải có hy lễ dâng Ngài mỗi ngày. Các lễ tế bắt đầu với Lễ toàn thiêu và kết thúc với Lễ đền tội.

1. Lễ toàn thiêu. (Lv 1)

Lễ toàn thiêu là mô thức của lễ tế ĐKT dâng chính Mình Ngài toàn vẹn cho TC. Phải dâng lễ toàn thiêu mỗi ngày. ĐKT dâng chính Mình Ngài thay cho các tội nhân. (Lv 1:4). Đây là của lễ Hiến Dâng. Tại sao phải dâng lễ tế này trước tiên?. Bởi vì hy lễ xảy ra trước hết. Không ai đến được với TC cho đến khi người ấy dâng toàn vẹn cho TC. Đây là hy lễ phổ thông nhất trong đền thờ cổ.

Hiến dâng là phần vụ của con người. Hiến thánh là việc của TC.

Chúng ta dâng hiến mình cho TC. Ngài thánh hiến chúng ta để phụng sự cho Ngài.

2. Lễ Phẩm. (Lv 2)

Đây là hy lễ của lòng sùng mộ hằng ngày. Giống như lễ toàn thiêu là mô thức của cái chết ĐKT, thì Lễ phẩm là mô thức của sự sống ĐKT.

Tinh bột nói lên phẩm chất của ĐKT – sự toàn hảo của Ngài trong tư tưởng, lời nói, và việc làm. Chúng ta hãy hưởng dùng lễ phẩm hoàn hảo. Chúng ta hãy đến với Ngài trước tiên với của lễ toàn thiêu của chúng ta. Rồi chúng ta đến với Ngài bằng lễ phẩm mỗi ngày. Đây là của lễ tốt nhất vì là quà tặng của sự sống. Nhưng nên nhớ, hiến lễ phải dâng trước tiên.

3. Hy lễ Kỳ an . (Lv 3)

ĐKT là sự bình an của chúng ta (Ep 2:14). Ngài đã mang lại sự bình an nhờ máu Ngài đổ ra trên thập giá (Col 1:20). Hy lễ này tượng trưng cho mối giao hảo và sự hiệp thông với TC. Đây là hy lễ tạ ơn.

4. Lễ tạ tội (Lv 4-5)

Lễ này là lễ tế của ĐKT trên thập giá thay cho các tội nhân. Trong lễ tế này chúng ta thấy một sự công nhận tội lỗi, *khi có người nào vô ý phạm tội...người ấy phải tiến dâng* (4:2,3)

Lễ tế này để đền tội (chuộc tội). Trong những lễ tế khác người dâng lễ tế đến dâng như là người đến để thờ phượng, nhưng trong lễ tế này họ đến như là một hối nhân. TC muốn chúng ta phải chịu trách nhiệm về tội lỗi của mình. Chúng ta giống như những phạm nhân bị đem ra xét xử, và bị kết án tử hình. <ặc dù lễ tạ tội và lễ đền tội được đặt sau những lễ tế khác nhưng chúng chứa đựng tất cả các lễ tế khác. Lý do duy nhất để các lễ tế khác được dâng bởi vì máu chuộc tội đã được đổ ra. TC đã nhận lễ vật của Con Ngài, những lễ vật thua kém khác chỉ mô phỏng lễ vật đó mà thôi.

5. Lễ đền tội (Lv 5:14-6:7)

ĐKT còn gánh lấy tội của chúng ta xúc phạm đến người khác nữa.

Máu của lễ đền tội tẩy rửa lương tâm và đền trả lại cho người bị xúc phạm, không những chỉ phần vốn mà còn phải cộng thêm một phần năm nữa (5:16). Người làm lỗi được tha thứ còn người bị xúc phạm thì trở thành người được lợi.

Có một lầm lẫn lớn lao nếu nghĩ rằng mình an toàn và đúng nếu sống theo lương tâm mình. TC có cái cân. Chúng ta không bao giờ hiểu được sự thánh thiện của Ngài.

Không một lễ tế kể trên nào có thể tha tội. Chúng chỉ đưa chúng ta hướng về một Hy Lễ đích thực là chính Con TC (Dt 10).

Chúng ta thấy các loại súc vật như bò, dê, cừu, bò câu được dùng để hiến tế. Lễ vật để dâng tiến tùy theo khả năng của người dâng.

Cái chúng ta dâng là tội lỗi của mình; cái ĐKT dâng là lễ vật và sự đền bù tội lỗi.